

zaaknummer: KG 76617/2015
vonnisdatum: 30 december 2015

IN NAAM VAN DE KONING!

HET GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

VONNIS IN KORT GEDING

In de zaak van:

Norwin Gerónimo FERERO,
Wonende te Curaçao,
eiser,
gemachtigde: mr. dr. P.C. Verton,

--tegen--

1. **Louis Eusebio PIETERSZ,** en
2. **Willem Jan Materno PIETERSZ,**
beiden wonende te Curaçao,
gedaagden,
gemachtigde: mr. R.E.F.A. Bijkerk,

Partijen zullen hierna Ferero en Pietersz genoemd worden.

1. Verloop van de procedure

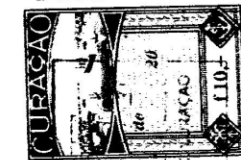
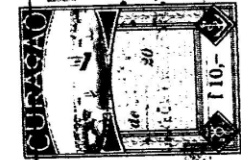
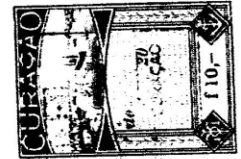
Ferero heeft op 20 november 2015 een verzoekschrift ingediend. Bij brief van 11 december 2015 heeft mr. Bijkerk namens Pietersz producties 1 tot en met 7 ingebracht. Vervolgens heeft op 14 december 2015 de mondelinge behandeling plaatsgevonden, waarbij partijen en de gemachtigden zijn verschenen en het woord hebben gevoerd aan de hand van pleitnotities. Mr. Verton heeft nog een tweetal producties (16 en 17) aan zijn pleitnota gehecht. Van de behandeling is een proces-verbaal opgemaakt, dat zich bij de stukken bevindt. Vonnis is bepaald op heden.

2. Het geschil

2.1. Plantage Gato alias Malpais (hierna: de plantage) maakt deel uit van de onverdeelde nalatenschap van de weduwe Rasveldt-Van Uytrecht, overleden in 1811, nadat zij de plantage in 1809 bij testament had vermaakt aan haar vrijgemaakte slaven. Tussen de erven Ferero en de erven Pietersz wordt al tientallen jaren geprocedeerd over de vraag wie rechthebbende is op de plantage.

2.2. De erven Ferero, die stellen nakomelingen te zijn van een van de (12 of 13) directe rechtsoptvolgers Van Uytrecht-Rasveldt, baseren hun eigendomsaanspraken op die afstamming en op een besluit van de Gouverneur van 30 juli 1868 waaruit volgt dat Leentje een van de vrijgemaakte slaven is aan wie de plantage is vermaakt en dat een nakomeling van Leentje gehuwd is met een Ferero, alsmede op een door notaris Kleinmoedig in 2001 afgegeven verklaring van erfrecht en een door notaris Chatlein in 2015 afgegeven verklaring van erfrecht, waarin wordt gesteld dat Ferero "medegerechtigd" is in de nalatenschap van Leentje en daarmee van Leentjes rechtsvoorganger Van Uytrecht-Rasveldt.

2.3. De erven Pietersz hebben hun eigendomsaanspraken steeds gebaseerd op verkrijgende c.q. bevrijdende verjaring. De Hoge Raad heeft op 8 september 2000 en op 16

Raad en de (nadien nog) gevoerde procedures voor het Gemeenschappelijk Hof van Justitie te Curacao, vast is komen te staan dat Pietersz noch het bezit noch de eigendom heeft van de plantage.

2.4. Ferero vordert op grond van het voorgaande, kort samengevat, dat Pietersz wordt veroordeeld tot verwijdering van de borden waarmee zij zich presenteren als bezitter c.q. eigenaar van de plantage, alsmede dat het Pietersz wordt verboden zich als bezitter c.q. eigenaar te presenteren en huurovereenkomsten met betrekking tot de terreinen aan te gaan, alsmede dat Pietersz wordt veroordeeld tot het plaatsen van een advertentie waarin zij verklaren geen eigenaar te zijn van de plantage, noch gerechtigd zijn terreinen van de plantage te verhuren. Voorts vordert Ferero dat het Gerecht die maatregelen zal opleggen die het Gerecht in goede justitie geraden acht, met veroordeling van Pietersz in de proceskosten.

2.5. Pietersz voert verweer. Thans baseert Pietersz zijn eigendomsaanspraken eveneens op afstamming van een van de (12 of 13) directe rechtsoptvolgers Van Uytrecht-Rasveldt en op een door notaris Chatlein in 2015 afgegeven verklaring van erfrecht. Uit die verklaring volgt dat Pietersz een nakomeling is van Maria Martha die, blijkens voornoemd besluit van de Gouverneur van 30 juli 1868, een nakomeling is van Leentje, zodat Pietersz op die grond "medegerechtigd" is in de nalatenschap van Leentje en daarmee van Leentjes rechtsvoorgangster Van Uytrecht-Rasveldt. Aldus zijn volgens Pietersz, zowel hij als Ferero medegerechtigd tot (een deel van) de plantage. Ter bepaling van de positie van alle gerechtigden zal het aan komen op een procedure ex artikel 3:200a BW. Omdat Pietersz jarenlang de plantage heeft beheerd, zal het terrein van de plantage op basis van het bepaalde in artikel 3:200b BW eerder aan Pietersz worden toegewezen. Uit dien hoofde is Pietersz als beheerder van de plantage gerechtigd tot de handelingen die Ferero hem tracht te verbieden, aldus nog steeds Pietersz.

3. De beoordeling

3.1. De rechter acht het spoedeisend belang bij de gevraagde voorzieningen voldoende aanwezig.

3.2. Op grond van de overgelegde stukken en op hetgeen door partijen ter zitting naar voren is gebracht, stelt het Gerecht vast dat de talloze procedures over de vraag wie rechthebbende is met betrekking tot de plantage, nog geen duidelijkheid hebben gebracht over de eigendomssituatie. Vaststaat dat Pietersz niet door verjaring de eigendom c.q. het bezit van de gehele plantage heeft verkregen. Dat verweer heeft Pietersz desgevraagd ook niet langer in kort geding gehandhaafd. Daarmee is, anders dan dat Ferero doet voorkomen, niet gegeven dat hij aanspraak kan maken op de eigendom van de (gehele) plantage. Desgevraagd heeft Ferero ter terechtzitting bevestigd dat ook zijn eigendomsaanspraak niet in rechte is vastgesteld.

3.3. Zowel Pietersz als Ferero baseren hun gerechtigdheid tot (een deel van) de plantage (thans) op afstamming. Over en weer is de juistheid van die stelling gemotiveerd betwist. Dat betekent dat bewijslevering – naar het zich laat aanzien: niet van eenvoudige aard – nodig zou zijn. De aard van het kort geding verzet zich echter tegen een dergelijke bewijslevering. Voorts is in dit kader van belang dat het aantal afstammelingen van de vroegere vrijgemaakte slaven – en daarmee het aantal deelgerechtigden in de plantage – inmiddels zo groot is, dat ter vaststelling van de deelgerechtigdheid in de plantage naar verwachting enkel de regeling zoals vervat in artikel 3:200a BW ter zake uitkomst zou kunnen bieden. Immers, de stand van zaken is thans, na jaren procederen, nog steeds dat noch de erven Pietersz noch de erven Ferero hun

zaaknummer: KG 76617/2015
vonnisdatum: 30 december 2015

3.4. De wettelijke regeling ex artikel 3:200a BW opent de mogelijkheid dat de rechter de grond of delen daarvan in eigendom toekent aan gebruikers van de grond, maar ook bijvoorbeeld aan het Land of aan een (woningbouw)stichting, die vervolgens de uitgifte van de grond aan de gebruikers op zich dienen te nemen. Naar het Gerecht begrijpt loopt Pietersz op een dergelijke regeling vooruit door te stellen dat hij als beheerder van de plantage dient te worden aangemerkt, op basis waarvan het terrein van de plantage eerder aan hem - als gebruiker in de zin van artikel 3:200b BW - zal worden toegewezen. Voor een dergelijk vooruitlopen bestaat naar het oordeel van de rechter onvoldoende grond. Het verzoek ex artikel 3:200a BW is (nog) niet door Pietersz bij het Gerecht aanhangig gemaakt. Voorts heeft Pietersz onvoldoende zwaarwegende omstandigheden aangedragen op basis waarvan in hoge mate aannemelijk is dat Pietersz moet worden aangemerkt als beheerder in de zin van artikel 3:168 BW. Niet gebleken is dat aan het door Pietersz gestelde beheerderschap een overeenkomst ten grondslag ligt, dan wel dat door Pietersz als beheerder overeenkomsten uit naam van de gemeenschap zijn aangegaan, dan wel dat door Pietersz gelden ten behoeve van de gemeenschap zijn geïnd, noch dat Pietersz in hoedanigheid van beheerder rekening en verantwoording heeft afgelegd aan de gemeenschap.

3.5. Gelet op de nog altijd onduidelijke eigendoms- c.q. bezits- c.q. gebruikerssituatie van de plantage, dient geen van de betrokken (deel)gerechtigden zich te gedragen als eigenaar en/of bezitter en/of beheerder van de gehele plantage ten nadele van andere (deel)gerechtigden. De rechtsbetrekking tussen partijen ten aanzien van de plantage wordt immers op grond van artikel 3:166 BW juncto 6:2 BW beheerst door de eisen van redelijkheid en billijkheid. Daar vloeit uit voort dat het door Pietersz plaatsen van borden waarmee hij zich naar buiten toe presenteert als bezitter c.q. eigenaar c.q. beheerder van de plantage (productie 13), onrechtmatig is jegens de overige (deel)gerechtigden. Het Gerecht is dan ook van oordeel dat de borden moeten worden verwijderd. Tot zover is de vordering van Ferero toewijsbaar, met dien verstande dat de dwangsom zal worden gematigd tot NAF 1.000,- per dag.

3.6. De overige voorzieningen zoals door Ferero gevraagd, zoals het verbod op tot het aangaan van huurovereenkomsten en het plaatsen van een advertentie, acht het Gerecht echter niet op haar plaats. Bij de huidige stand van zaken kan, binnen het bestek van dit kort geding, niet geoordeeld worden dat Ferero betere rechten heeft dan Pietersz, of andersom. Voor rechterlijk ingrijpen ten behoeve van de één en ten laste van de ander, zoals hier door Ferero verzocht, ziet het Gerecht dan ook geen grond. De vordering om Pietersz in het algemeen te verbieden zich als eigenaar c.q. bezitter van de plantage te presenteren is te vaag geformuleerd en leent zich niet voor toewijzing in kort geding. Zolang de betrokken partijen de meest geëigende weg ex artikel 3:200a BW onbenut laten, komt het beslechten van geschillen als het onderhavige neer op het dweilen met de kraan open. Voor zover het er Ferero (mede) om te doen is geweest de met de borden door Pietersz gepretendeerde eigendomsaanspraak tegen te spreken en aldus een mogelijke verjaringstermijn te stuiten, is dat doel reeds met het instellen van dit kort geding bereikt.

3.7. De slotsom is dat de vorderingen van Ferero deels worden toegewezen en deels worden afgewezen. De weinig bevredigende maar onvermijdelijke uitkomst van dit kort geding zal derhalve zijn dat de onduidelijkheid en patstelling op de plantage zullen blijven voortduren, waarbij het risico op eigenrichting over en weer blijft bestaan.

3.8. In de achtergrond van het geschil en de beoordeling daarvan ziet het Gerecht aanleiding de kosten van het geding te compenseren als navermeld.

zaaknummer: KG 76617/2015
vonnisdatum: 30 december 2015

4. De beslissing

Het Gerecht:

Rechtdoende in kort geding:

veroordeelt Pietersz, hoofdelijk, om alle borden waarmee hij zich naar buiten toe presenteert als bezitter c.q. eigenaar c.q. beheerder van de plantage, waaronder borden met het opschrift zoals getoond op de foto in productie 13, binnen 2 keer 24 uur na betekening van het vonnis te verwijderen, op straffe van verbeurte van een dwangsom van NAF 1.000,- per dag ten laste Pietersz en ten behoeve van Ferero voor iedere dag Pietersz nalatig is aan deze veroordeling geheel of ten dele te voldoen;

bepaalt het maximum van de te verbeuren dwangsommen op NAF 50.000,-;

weigert de overige gevraagde voorzieningen;

compenseert de kosten van het geding aldus dat ieder der partijen de eigen kosten draagt.

Dit vonnis in kort geding is gewezen door mr. S.M. Christiaan en in aanwezigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 30 december 2015.

get. S.M. Christiaan
afgegeven voor eerste gronze ten verzoeken van
bevoegdheids van S.M. Christiaan
Curacao op 31 JAN 2016
griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg,
Zittingsplaats Curacao.